

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
 Pe jumătate 75 Lei
 În America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
 Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
 a doua și a treia oră 4 Lei.

Primăvara sufletelor.

Livezile și ogoarele se pregătesc de înviere. — Așa trebuie să ne pregătim și noi țarinile sufletelor noastre.

În anul acesta se pornește cu greu primăvara. Dar totuși, ea nu poate să mai întârzie mult! Adevărat că peste zi bat vânturi potrivnice și pe cărările văzduhului se alungă petece de nori întunecați. Însă diminețile sunt limpezi și soarele timpuriu zimbăște făgăduitor în crucea dealurilor dela răsărit.

Livezile și codrii freamătă de marea zăină a învierii care se apropie. Vestitorii primăverii nu se lasă înspăimântați de răpăciugoasele zile ale „babelor”. Dochia cea din poveste degeaba își mai înfășoară cojoacele ei îmbrurate. Azi-măine se va înnađuși într'ânsele!

Olopoței cu căpșoarele albe au spart demult pojghița zăpezii prin marginile de pădure. Și zăvoaiele se tivesc în mirositoare pălcuri de viorele. Răsar dedeții galbini pe coline și ies oile la văi.

Ciocărlia, trezită din amorțeala iernii, zbucesc ca o săgeată spre țările ceriului și stă aninată de așteptări nevăzute. Cântecul ei răsbate ca un tropar de biruință peste întinderile câmpului.

Cântă ciocărlia și cu dansa cântă firea întreagă. Cântă paraiele, cântă adierile vântului pe strune de crengi înmugurite, cântă rotilele plugului pe colnice, cântă zările, cântă ceriul și pământul. . . ! E cântecul sfânt al trezirii de obște, care limpezeste ochii, desamorțește oasele, și înseminează și frunțile celea mai înnegurate. Copiii sburdă cu mieluseii pe coaste și se învioresc și moșnegii, proptiți în cărjele lor lucii.

E frământare mare în tot cuprinsul, căci primăvara toarnă în lume o vrajă neîntrecută, un suflu dumnezeesc, pe urma căruia se urnesc și ghețarii de prin colaurii munților. Reînvie toate găzele pământului și se pornește iarăș marele șivoi al vieții celei rodnice, care ne dă pâine, ne dă bucurii și ne dă dragostea de-a trăi, de-a lupta, de-a răzbi și de-a izbândi. . . !

Trăim acum, primăvara, zilele sfinte, când se rup zăgazurile morții, și minunata înviere a firii se întraurește cu raze de soare, cu luciri de lumină dumnezească din țările deschise ale cerului. Osana ție, prea frumoasă și dulce Primăvară! . . .

Nu simți tu, frate muritorie, mai cu seamă tu, plugariule, care te bucuri, mai

mult decât oricine, de dulceața și de binecuvântările primăverii, că acest anotimp alduit de Dumnezeu are grauri și pentru ale sufletului stihii și rânduieli?

Tu, care auzi mai întâi cântecul ciocărliei și te pătruoni mai curând de mireasma viorelelor de prin lunci, nu simți și în pieptul tău un clocot, o mișcare însemnătoare?

Tu, care scurmi pământul cu fierul plugului și faci ogorul să rodoască, nu simți că sub haina ta aspră încă se sbate, se înalță și se coboară o ciocărlie nevăzută, căreia doftorii îi zic inimă?

O simți abună seamă. Că într'ansa are răsunet bucuria primăverii, cântecul rotilei și frumusețea câmpiilor înmugurite. Acolo este ușa sufletului, casa unde înflorește mulțumirile și ard nădejdiile de mai bine, făciile vieții celei duhovnicești.

Noi oamenii, toți, și plugarii, și breslașii meșteșugurilor, și slujitorii cântărilor și ai buchilor, înafară de zările pe cari le luminează soarele primăverii, înafară de livezile cari ne hrănesc și ne îmbracă, mai avem un soiu de ogoare, ogoarele sufletului, cari rodesc fericirea cea adevărată, avem țarina, în care plugărește Hristos, Mântuitorul.

Oare, acum, când livezile și ogoarele pământeste se umplu de soare și de lumină învietoare, în ce stare se găesc țarinile celea nevăzute, celea ascunse ale sufletelor noastre? Adunat-am noi vreascurile netrebnice, ars-am foile uscate ale păcatelor, curățit-am bine locul, ca Marele Plugar al ceriului să-și poată trage brazda sa izbăvitoare?

Acum e vremea!

E primăvară. Vin Paștile, vine timpul sfânt al învierii, timpul de trezire și de înnoire. Câmpul se umple de flori, de cântec și de veselie. De soare. De raze și de binecuvântări cerești.

Cum sunt țarinile sufletelor noastre? Sunt ele vrednice să rodească bucuria învierii din uriciunea și iarna păcatului? Vrednice sunt ele să le lumineze soarele binefăcător al primăverii? Isus Plugarul întinde mâna, ține grăunțele gata. Grăunțele cari rodesc viața cea fără de moarte, primăvara fără de sfârșit! . . .

A. Melin

Noi și Ungurii. Se plâng Ungurii într'una, că noi îi asuprim, că li neîndreptățim, că nu le dăm pace să-și facă toate voile, și altele multe. Ei au scornit, că la noi le merge mai rău ca oriunde.

Înainte de a răspunde însă la această scornitură, trebuie să căutăm pricina pentru care ne urăsc pe noi Ungurii. Pentru ce nu se plâng bunăoră împotriva Sârbilor, cari le-au luat o parte din țară despre care nici vorbă nu era, și în care Sârbii, numiți de cătră Unguri Rași, erau deja de mult maghiarizați? Pentru ce nu se plâng împotriva Cehoslovacilor, cari și ei le-au luat pe Tăuții cei maghiarizați aproape cu desăvârșire? Pentru ce nu se plâng împotriva Austrieilor cari le-au luat o parte din Șvabii tot pe atât de maghiarizați? Pentru ce nu se plâng în sfârșit împotriva Italianilor, cari le-au luat singurul port de mare pe care-l aveau, minunatul Fiume? Pentru ce? Pentru că nici un pământ dintre cele pierdute nu este așa de bogat, de frumos și de prețios ca pământul Ardealului. Și pentru că bine știu ei, că toate popoarele pierdute: Rașii, Șvabii, Italianii și Tăuții erau aproape maghiarizați gata, și dacă mai răsuflau și ei vreodată în limba lor câte ceva, era din pricina „puturoșilor” de Valahi, cari erau mai îndârjiți și dintre cari n'au putut maghiariza decât pe foarte puțini. Dacă și Românii din Ungaria ar fi avut aceeaș politică, pe care au avut-o Rașii, Șvabii și Tăuții, România nu intra în război și poate că nici țările celelalte nu căpătau din Ungaria nimica.

Și acuma, după ce am văzut pricina urii și a răutății, să vedem, au Ungurii cătuș de puțină dreptate?

Răspunsul nostru este un hotărât: ba. Ungurii noștri au școli și biserici mai multe și mai frumoase decât noi, în cari propovăduiesc cuvântul lui Dumnezeu și științele în limba lor proprie. Au ziare și cărți mai multe decât noi. Au drepturi ca și noi, ceea ce s'a dovedit și la alegerile comunale. Oamenii lor sunt intrați în toate slujbele statului, având toate drepturile pe cari le dă legea. Că apoi aici e astăzi România și nu Magyarország, e adevărat, și pe ei îi doare foarte mult.

Dar să cercăm, sunt Ungurii în alte părți mai bine ca la noi? În Iugoslavia, Cehoslovacia, Austria, Italia? Chiar de loc. Aceia nici nu se plâng. Cei dela noi, fiind 1 milion și ceva, se plâng într'una.

Așadară tot ce spun Ungurii e scornitură și minciună. Dar noi vrem un lucru: hai să le dăm și noi Ungurilor noștri drepturile pe cari le au Românii în Ungaria. Bine, fraților Unguri? Vă învoiți? Noi, bucuroși, dar apoi să nu vă mai plângeți!

Evanghelia Duminicii.

Duminea V a postului mare,
Marcu 10, 32-45.

In vremea aceea, luând Isus iarăși pe cei doisprezece, a început a le spune cele ce erau să i-se întâmple: „Iată ne suim în Ierusalim, și Fiul omului se va da arhierilor și cărturarilor, și-l vor judeca pe dânsul spre moarte, și-l vor da păgânilor, și-l vor batjocori și-l vor bate, și-l vor scuipa, și-l vor omori; și a treia zi va învia“.

Și au venit la el Iacob și Ioan, feciorii lui Zevedeu, zicând: „Invățătorule, vrem că ce vom cere să ne faci nouă“. Iară el a zis lor: „Ce vreți să vă fac vouă?“ Iară ei au zis lui: „Dă-ne nouă ca să ședem unul deadreapta, și altul deastânga ta, întru mărirea ta“. Iară Isus a zis lor: „Nu știți ce cereți. Putea-veți bea paharul, care-l voiu bea eu, și cu botezul, cu carele eu mă voiu boteza să vă botezați?“ Ei au zis lui: „Putea-vom“. Iară Isus le-a zis lor: „Paharul, care el îl voiu bea, cu adevărat îl veți bea; și cu botezul, cu carele eu mă voiu boteza, vă veți boteza; dar a ședea deadreapta mea și deastânga mea nu am eu a da vouă, și celor ce s'a gătit“. Și auzind cei zece, au început a se mânia pe Iacob și pe Ioan. Iară Isus chemându-i, le-a zis: „Știți, că cei ce li-se pare că împărătesc neamurile, le stăpânesc pe ele, și mai mari lor le domnesc pe ele. Dară între voi nu va fi așa: ci ori carele ar vrea să fie între voi întâiu, să fie tuturor slugă; căci și Fiul omului nu a venit să-i slujească lui, ci să slujească el și să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți“.

In partea întâie a sfintei evanghelii de astăzi Domnul nostru Isus Hristos le prezice apostolilor pentru a treia oră moartea și învierea sa. Era pe cale, cu cei doisprezece spre Ierusalim și astfel și-a ținut de a sa datorință, ca să le spună, unde și la ce merge. El mergea înainte, pentruca să le arete că merge la moarte fără frică și fără zăbavă și pentruca să-și încurajeze pe apostolii săi cei fricoși. Bine știa că apostolii săi nu-l vor înțelege, dar chiar de aceea li pregătea tot mai mult, pentruca barămi după moartea sa să-și aducă bine aminte de cele spuse lor. Mai trebuiau apoi convinși apostolii că El nu numai că merge de bunăvoaie la moarte, dar că nici un fel de chin și de durere nu este pentru El neașteptată.

Și iată că, îndată ce le spune aceste cuvinte și vin la el fiii lui Zevedeu și ai Salomie, apostolii Iacob și Ioan, și-l roagă, ca în viitoarea sa împărăție, care va veni după învierea Mântuitorului, să le dea lor locurile cele mai de cinste. Ei însă erau de părerea că împărăția lui Hristos va fi o împărăție pământească, în care Domnul va fi un rege puternic, iară ei doi înși miniștri cei mai de seamă mâna dreaptă a Mântuitorului. Aceasta dorință le-a ațâțat-o și mama lor Salomia, o muliere căreia îi foarte plăceau măririle deșarte. Și atunci Mântuitorul le răspunde: „Nu știți ce cereți“, adică nu înțelegeți, cum va fi împărăția lui Mesia, și nu știți prin câte greutăți, chinuri și dureri trebuie să treceți, pentruca să puteți ajunge la o mărire atât de mare. Va trebui să beți paharul durerii până în fund, și să vă botezați cu botezul meu, care este botezul sângelui, adică moarte pentru învăță-

turile mele. Iar după ce ei răspund că le vor putea face toate acestea, le și profetește, că de fapt vor și trece peste aceste dureri și vor muri cu moarte de mucenici. Sf. apostol Iacob, așa a și murit, Ioan însă nu, pentruca i-a fost făgăduit Mântuitorul că singur el nu va muri așa. Cu toate acestea însă și el a fost aruncat în Roma într-o căldare cu ulei fierbinte, și astfel trebuia să moară, dacă același Mântuitor, prin minune nu-i mântuia viața.

Le mai răspunde apoi, că șederea dea dreapta și deastânga „nu am eu a da vouă, ci celor ce s'a gătit“, adică aceasta este treaba Tatălui meu, care va și să răsplătească fieștecăruia după faptele lui, așa că cei mai vrednici vor sta deadreapta și deastânga mea.

Acum vine apoi o și mai puternică dovadă despre aceea, cât erau apostolii de ambițioși, ba chiar răutăcioși și pizmătoreți încă. Pentruca auzind ceilalți zece despre cererea celor doi, s'au mâniat pe ei. Isus, văzând cât sunt de departe i-a chemat mai aproape căci El mergea înainte, și le-a arătat marea deosebire dintre împărăția lumească și cea cerească. Aicia pe pământ împărații sunt domni, voința lor se împlinește, toată lumea lor le slujește. În împărăția cerurilor însă nu va fi așa, ci cu totul altfel, ceace le și dovedește prin pilda sa; căci el, Fiul lui Dumnezeu fiind, totuși n'a venit numai ca să slujească, ci chiar și ca să-și dea viața pentru lume.

* * *

Bine să ne însemnăm deci, care este menirea celor mai sus puși în lume, a dirigătorilor de tot felul. „Ori carele ar vrea să fie între voi mai mare, să fie vouă sluga; și cel ce vrea să fie între voi întâiu, să fie tuturor slugă“. Chiar de aceea Domnul nostru Isus Hristos, Dumnezeu fiind, a spălat picioarele apostolilor săi, și așa fac și vlădicii de astăzi, iară Papa, cel mai mare domn din lume, locțiitorul Domnului Hristos pe pământ, înaltea căruia se închină atâția împărați, regi, președinți de republică și miniștri, se numește pe sine: „Sluga slugilor lui Dumnezeu“. Ceice nu fac așa, nu numai că nu împlinesc porunca Domnului, ci o și pălesc rău în lume, dupăcum am văzut în groaznicul războiu mai cu seamă din pilda țarului Rusiei dar chiar și a împăratului Germaniei. Dar nu numai deregătorii cei mari trebuie să se țină de aceasta, ci și cei mici, ca de pildă jurații satului sau, dupăcum se numesc astăzi, consilierii și primarul. Pe ei de aceea i-au ales oamenii, ca să slujească satului, să se nizuiască a face tot ce le stă în putință ca treburile să meargă cât se poate mai bine. Altfel pălesc rușine și ajung la mari neplăceri. Ori, să luam altă pildă: deputat sau senator nu e oare acela cel mai bun, care cutrieră cercul său din sat în sat, se interesează de năcazurile oamenilor, în parlament arată nedreptățile cari li se fac, le împlinește toate cererile ce se pot împlini? Iată așadară că rămâne foarte adevărată vorba Mântuitorului: „Ori carele ar vrea să fie între voi mai mare, să fie vouă slugă; și cel ce vrea să fie între voi întâiu, să fie tuturor slugă!“

IULIU MAIOR.

De unde au „pocăiții“ bani?

Ei au cumpărat în orașul Târnava-Sânmartin un loc de casă cu 1 milion și 600,000 lei!

Rătăcirea zisă „pocăit“ nu prinde la noi în țară, decât mai cu seamă între oamenii săraci. Se și laudă „apostolii“ lor cu asta. Bine, dar atunci îți vine să-i întrebi:

— Voi spuneți că sunteți săraci. Vă credem și vedem că așa este. Inșă voi cheltuiți sume foarte mari cu casele voastre de rugăciune și cu cărțile pe cari le împărțiți în dreapta

și'n stânga. ! De unde sunt acești bani? De unde?

Mai de, curând „pocăiții“ din orașul Târnava-Sânmartin au cumpărat un loc de casă în preț de 1,600,000 lei, care este o sumă foarte însemnată. De unde sunt acești bani?

Dacă i-ați adunat dela credincioșii voștri n'avem nimic de zis. E lucru de laudă, lucrul acesta nu poate fi cu crezare, căci mâna de oameni săraci cu greu pot pune laolaltă atâta haram de bănet. — Așa se întrebă locuitorii din Sânmartin, cari își cunosc „pocăiții“.

Gazeta „Târnava“, de unde luăm știri de mai sus, răspunde:

— „Banii aceștia nu pot fi de altă proveniență (din alt izvor), decât din străinătate!“

In acest caz statul român ar trebui să știricească, de unde primesc „pocăiții“ banii, încă sume atât de însemnate, mai ales știind fiind, că „pocăiții“ sunt o primejdie pentru rânduielele bătrânești ale țării noastre. Ei dau nimic pe nație, pe neam. Și sunt felurite pocăiți, cari nici arma în mâna nu vreau să iei, nici chiar în cazuri de război, când dușmanii ar voi să ne cutropească țara. Astfel pocăiții, primind bani din străinătate, lucră la slăbirea țării, care li hrănește și pe ei!

Șiretlicurile hoților domnești.

— Păjanția unui Săcui cu domnul din automobil.

Săcuiul Pataki Ferenc se ducea mai departe lele trecute la târg la Gheorgheni, având asupra sa suma de 20,500 lei, cu cari se gândea să cumpere două capete de vituțe. Pe drumul țării îi vine în față un automobil, în care ședea un domn singur. Chiar pe când trecea mașina pe lângă săcui, domnul de colo scapă din mână un portofel (bughilar) de piele. Săcuiul vede întâmplarea și, cum era om de treabă și de cinste, ridică portofelul și începe a striga că îl ia gura: — Stai, domnule cu mașina, că ți-ai pierdut banii! Domnu' însă n'aude și trece departe, pușând din motor.

Iată însă că domnu' cu automobilul se întoarce în curând înapoi și se face a-și căuta portofelul. Pataki îl vede și-l oprește:

— Uite, domnule, aici e portofelul dumitale, i-am găsit colo în cale și te-am strigat să ți-l dau, dar nu m'ai auzit!

Domnu' ia portofelul și începe a-l desfășura căutând banii dintr'ansul.

— Ho, Săcuiule, aici erau și bani, iară mi i-ai luat. Dă-mi banii!

— Ce bani, domnule? Ei nici n'am căutat în punga dumitale. Cum am găsit-o așa ți-o dau. Cea din mașină:

— Minți! Mi-ai furat banii, hoțul!

— N'am furat nimic! Eu n'am la mine decât bănișorii mei, 20,500 lei, cu cari mă duc la târg, să-mi cumpăr nește vite.

— Nu cred! Arată, să vad!

Săcuiul își scoate punga lui și o întinde aluia, să vadă dreptatea. Domnu' dracul caută, numără, închide punga Săcuiului și i-o dă.

— Bine. Adevărat ai grațit. — Se urcă în mașină și sfârșit! Du-l necuratule!

Când ajunge Săcuiul la târg, dă să-și caute banii, dar în punga lui nu mai erau bani, nici de sămânță, decât nește foi de gazetă împăturată. Bietul Săcui a băgat de seamă că domnu' cu mașina a fost un pungaș dintre cei mai isteți și mai ticăloși.

— Acum caută-l, Feri, pe hoț în toată țara, dacă mai ai pe cine!

Întâmplarea asta are o foarte amară învățătură și pentru Săcuiul păgubaș și pentru oricine: *hoții sunt astăzi foarte îndrăzneți*. Grijiti-vă de pungi, oameni buni, între toate împrejurările.

Cum stă lumea și țara?

Până când mai stă Parlamentul?

Parlamentul, acum pe ducă, s'a apucat de lucru mai cu zor decât ori când! Ține și câte ședințe la zi și votează la legi cu ghiotura. Printre acestea, celea mai multe sunt legi mărunte. Dar din săptămâna trecută s'a apucat de noua lege pentru alegeri, ale cărei desăvârși făgăduiesc să fie foarte furtunoase. O mulțime de fruntași din opoziție s'au înscris la cuvânt și își așteaptă rândul, să se apuce de scărmanat.

După declarațiile oamenilor puterii, Parlamentul va lucra până la 27 Martie, adică până în Sâmbăta lui Lazar, când se va împrăștia pentru totdeauna, urmând să vie altul, care se va alege după Paști încolo. Că cine va face celea alegeri, deocamdată nu se poate ghici, căci noul guvern va fi numit abia după plecarea Parlamentului.

Ce mai e nou în politică?

Se știe că la alegerile comunale partidul generalului Averescu a fost alături de celelalte partide din opoziție. În consiile alese astfel au ieșit și oameni de-ai averescanilor! Când a fost însă vorba ca să se aleagă primarii cei noi, consilierii averescani au votat cu oamenii guvernului, părăsind pe tovarășii lor din alegeri. În limba domnească asta se numește „trădare”. Trădarea generalului Averescu a făcut sânge rău mai cu seamă la București, unde oamenii opoziției au fost trântiți chiar cu voturile averescanilor.

Cum s'a putut întâmpla această schimbare la față a generalului? Spune lumea că d. Averescu tare râvnește să ajungă la putere după plecarea liberalilor. Ș'atunci ce se gândește generalul:

— De cumva după liberali ajung la putere partidele din opoziție, atunci eu, generalul Ave-

rescu, nu pot să fiu decât cenușoțea lor. Abia de mi-or întinde și mie un ciolanaș de ros. Eu însă nu sunt învățat numai cu ciolane. Eu vreau să ajung singur la blidul cu friptură. Atunci mai bine hai să mă dau cu Brătianu, că ăsta, cum este el mare dușman cu opoziția, mai bucuros mă ajută pe mine la guvern, mai cu seamă însă dacă-l las pe Brătianu să tragă tot el sforile și când sunt eu la putere. Poate să le tragă, vorba e să fiu eu la oala cea mare!

Cam așa își face Averescu socoteala, când se lingărește pe lângă d. Brătianu, ca să-i câștige dragostea și sprijinul pe lângă M. Sa Regele. Averescanii au și trimbițat în toată țara că ei vin la putere. Firește, opoziția râde de așa ceva și zice: paște murgule..!

De prin celea țări stăine.

ELVEȚIA. Nu e bună înțelegerea nici în Marele Sinedriu al Popoarelor, care își ține acum ședințele în orașul Geneva din Elveția. A intrat zavistia între neamuri. Pricina sunt tot Nemții, cari umblă cu șorubării și acolo. Într'un moment dat din cauza Germaniei Statul Națiunilor era să se scârbească rău și să se împrăștie fără vre-o ispravă. În zilele din urmă trebile s'au mai potolit, că Nemții și-au mai tras pe seamă și au înțeles că nu-și mai pot bate joc de lume, ca în războiul cel mare. Sunt nădejdi întemeiate că Națiile lumii vor putea să rămână împreună și pe mai departe, împăcând dușmăniile vechi și netezind calea unor înțelegeri atât de mult dorite.

BULGARIA. Bulgarii de-o vreme încoace s'au pus pe spânzurate. La Sofia tribunalul par'că nu face alta, decât aduce judecăți de moarte. Nu de mult au fost condamnați la ștreang foștii miniștri în guvernul lui Stambulinki și alte mărimi ca dâșii. De spânzurat

însă, deocamdată nu-i vor spânzura, căci ei nu se află în Bulgaria, ci sunt fugiți prin Rusia și prin alte țări. Ștreangul le stă gata însă, pentru cazul că i-ar mușca șarpele de inimă, să se încumete să vie acasă. Paște murgule iarba verbe, din partea asta..!

POLONIA. Polonia este o țară tinăra pe care a înviat-o marele război, din ruinele Poloniei de demult, hărănită cândva de Nemți, Austrieci și Ruși. Este însă o țară foarte râvnitoare de-a se ridica și de-ași face nume bun în lume. Capitala ei este Varșovia, oraș foarte mare și frumos. În acest oraș s'a introdus de curând o noutate, cum puține capitale au până acum. În ulițele celea mari și'n piețe s'au așezat nește mașinării numite *megafoane*, cari au legătură cu radiofoanele, iar acestea prind cele mai proaspete știri din toată lumea prin telefonie fără fir. Acum, dacă te nimeresti într'o stradă din Varșovia la anumite ceasuri, megafoanele încep să lucreze și tu auzi strigându-se ca dintr'o gură de uriaș toate veștile mai proaspete din întreagă Europa. Veștile pleacă din Paris, din Londra, din Viena, ori chiar din America; le aduce telefonie fără fir, care le dă la megafoane și acestea le trimbiță la toată Varșovia. Poate să le audă oricine, numai urechi să aibă și să nu fie surd. Pentru acestea vești nu se plătește nimic. Numai ce auzi la 12 ceasuri din zi pe străzile Varșoviei:

— Să audă tot omul! Vagonul de grâu se plătește la Londra cu atâtea lire șterlingel! Dolarii au scăzut cu atâtea! Bumbacul are mare căutare în România!

Și alte asemenea. Va să zică tot știri, din cari negustorii poloni și poporul au mari foloase.

Pe la noi n'au ajuns încă megafoanele. Că de-ar fi ajuns, megafoanele noastre ne-ar vorbi abunăseamă tot de alegeri și de certe politice..!

ITALIA. În partea de miazăzi a Italiei locuiesc așa numiții *Calabrezi*, cari sunt oameni foarte războinici și sândăcoși. Odată se

Foița „UNIRII POPORULUI“.

FLORII.

Din cartea de poezii „Crâmpoie din Suflet” care s'a tipărit acum la Beiuș.

Florii cu zimbete și flori, —
Tu, ruga altor vremi, —
Cu-al amintirii tainic glas
La tine tu mă chemi.

*

Trudita-mi frunte încet să-mi plec
L'altarul lui Christos...
Să plâng, să plâng un psalm uitat,
Daios.

*

Să mi se pară'n viersul lui
Că șoapta mamei o ascult,
În ruga sfântă ce rostea
Demult.

*

Și'n umbra stranei să-l revăd
Pe tata cruci făcând,
Și pe bunica în genunchi
Plângând.

*

Să mă revăd copil senin
Cu'n braț de mășișor,
Să mbrățișez trecutul scump
Cu dor...

În ceața vremii să-mi gădesc
Durerii alinare,
Prin păcla anilor apuși

In zare..

*

Florii cu zimbete și flori, —
Tu, ruga altor vremi,
Cu-al amintirii dulce glas
Mă chemi....

*

Ca'n taina sfintei liturghii
Pe lespezile reci
Să plâng ce-a fost, ce n'o mai fi
In veci...
DOINA DELA CRIȘ.

Maica mea, mărire Ție!

Frumoase s florile pe plaiu
Când rîd în soarele de Maiu,
Frumoși sunt îngerii din raiu;
Dar nu-s ca Tine, o Marie,
Tu mama celui mai sfânt Craiu.

În calea Ta, floarea se pleacă,
În umbră soarele se-neacă
Și drum fac îngerii să treacă
Regina Ceriului... spre raiu!...
Frumoasă ești cum nu pot spune,
Minune ești... sfântă minune,
Ești raiu de taină-n foc încins,
Ce-o lume-ntreagă ai cuprins
Prea Sfântă vergură Marie
O, Maica mea... mărire, Ție!!

IBAȘFALAU — în postul mare.

G. SIMU.

Bunătașile pământului.

Grafitul.

E un cărbune de culoare cenușie, cu luciul ca al oțelului și unsuros la pipăit. E bun conducător de căldură și electricitate și de aceea se întrebunțează la argintuire și aurit (galvanoplastie) și la fabricarea creuzetelor (tăgăite de topit). Mai răspândite sunt *creioanele* fabricate din grafit. În această privință sunt renumite fabricile lui Faber din Germania și Hardtmuth din Boemia.

Anglia provedea odinioară toate fabricile cu grafit. Astăzi materialul cel mai curat se aduce din Ceylon. Fabricile austriace și boheme întrebunțau mult grafit din Siberia, deși se scotea mult grafit pe la Passau, atât în părțile Germaniei, cât și ale Austriei. (Passau e un oraș de graniță între Germania și Austria în colțul format de Dunăre și Inn).

Alte mine de grafit s'au mai descoperit în munții Scoției (pe la Borrowdale), în Spania, în India orientală și chiar la noi, în România, nu departe de Sibiu.

Materialul brut, adică așa cum se scoate din pământ, se spală cu clorat de potasiu și acid sulfuric, prin ceace se primenește foarte mult. Apoi se usucă, se încălzește, se înfăbântă, prin ceace se umflă, se descompune și dă grafit curat, ca o pulbere ușoară, pufoasă. Pulberea aceasta se prelucră în amestec cu lut și cu funingine. Se fac mai multe clase, după adaosul de lut. Cu pulberea de grafit se

iau la ceartă, ca cocoșii, iar certele lor mai totdeauna se sfârșesc cu moarte. Poartă cuțite și cât zici se spintecă cu ele. Astfel s'a întâmplat de curând în comuna *Coggiola*. Doi flăcăi din sat s'au așezat la joc de cărți în crăsmă. Unul dintre ei n'a jucat cinstit și celalalt i-a strigat: Tu înșeli, ticălosule! Asta de mânie a sărit cu dinții la urechea tovarășului său și i-a sfârticat-o dintr'o mușcătură.

Sfârticarea urechii la Calabrezi însemnează duel cumplit, bătaie în cuțite până la moarte. „Unul dintre noi va muri în noaptea asta!“ — au strigat amândoi potrivnicii. „Ne întâlnim la noapte în cimitirul (pragadia) satului, după obiceiul strămoșesc!“

— Ne întâlnim!

S'au dus acasă amândoi, s'au îmbrăcat în haine de sărbătoare și s'au rugat de iertarea păcatelor în biserica satului. Apoi s'au întâlnit gata de moarte, la miezul nopții, între morminte.

Lupta dintre ei a fost cumplită. S'au spintecat cu cuțitele și s'au hărtănit într'un chip îngrozitor. Unul dintre ei a simțit însă că va fi răzbit de potrivnicul său și a luat-o la fugă spre sat. Dar n'a ajuns decât până la crucea din marginea satului și acolo a căzut în genunchi, îmbrățișând lemnul crucii și strigând:

— Isuse, nu mă lăsa, mântuie-mă!

Potrivnicul său a fost însă atât de însălbătăcit de duful din cimitir, încât nu s'a lăsat mișcat de rugăciunea celui căzut, ci, luând un bolovan mare din drum, i-a sfărmat capul, ucizându-l pe loc. A doua zi Calabrezi din *Coggiola* au aflat la crucea din marginea satului un trup de flăcău tinăr, tăiat în cuțite și cu capul zdrobit. Ucigașul a fost prins în curând de jandarmi și chiar el a povestit întâmplarea de mai sus!

Să zici, ferească Dumnezeu...!

RUSIA. De vești bune din Rusia nu prea auzim. Acum însă vine de peste Nistru o veste mai tristă decât ori când. În așa numita „Republică moldovenească“, locuită în mare parte

lustruiesc obiectele de fer și de tuciu (sobe, țevile) ca să nu ruginească și tiparurile în galvano-plastie, ca să fie bune conducătoare de electricitate.

În comerțul de pe la noi, tăblițele și turulețele de grafit, se numesc până astăzi, pe ungurește, *vaspor*. Când eram mic credeam iar alții cred și acum, că „vaspor“ e praf de fier, adică din fer. Dar de fapt, vrea să zică praf pentru fier, pentru lustruirea obiectelor de fer.

E mai corect să-i zicem *grafit*, după ființa adevărată, nu după felul întrebunțării, căci dacă ne-am lua după întrebunțări, i-am putea numi și „esență de creioane“.

Cărbunele de lemn.

Se fabrică prin arderea nădușită a lemnelor sau distilând lemne în vase de fer închise. Pentru a-l pregăti, se iau trunchiuri, nu tocmai uscate, de lemn, tăiate pe 60—100 cm. lungime și se așează vertical (de jos în sus) în bocșe, adică în grămezi rotunde. Se acoperă apoi cu pământ și frunze, lăsând la partea de sus o deschizătură ca horn (coș), iar la partea de jos mai multe deschizături pentru intrarea aerului. În urmă se aprind și se lasă să ardă câtva timp.

Arderea fiind înădușită, adică nedepilă, lemnul perde apa și gazul numit hidrogen. Rămâne cărbunele și ceva cenușe.

Cu mult mai bine se pregătește cărbunele, dacă lemnul se înfăbăntă în vase de fier închise. Atunci se prind și gazurile și celelalte

de frați de-ai noștri, e foamete cumplită. Din fiecare sută de locuitori 90 sunt pe cale să moară de foame! Statul bolșevic n'are de unde să le trimită bucate și bieții creștini tigorăsc ca vai de capul lor! Mai rău o duc copiii. Aceștia au închilit și mor pe capete. Școlile s'au preschimbat în spitale. Nu este de lucru. Și lipsa de bucate i-au îndemnat pe oameni să se facă hoți de drumul mare. Drumurile spre târguri sunt pline de lotri, cari toacă în cap și omoară pentru o bucătură de pâine.

Halal de ea țară bolșevică!

ASIA. Războiul dintre Francezi și răsculații din Siria iarăși s'a încins. Druzii nu vreau să știe de pace cu europenii și generalul francez Gamelin a dat poruncă trupelor sale, să înceapă din nou războiul. Francezii și-au adus de-acasă mai multe mașini de sburat, din cari varsă ploaie de bombe asupra răsculaților. Blăstămul războiului își seceră acum jertfele sângeroase în Asia, aproape chiar de mormântul Mântuitorului...

AFRICA Și din această parte de lume vin știri de război. Acolo se războiește Abd el Krim cu Spaniolii. În toamna trecută biruința se părea că le suride Europenilor, dar, pe cât se pare, roata norocului s'a învârtit acum spre Negri. Mai de curând aceștia din urmă au bătut rău pe Spaniolii, cari au pierdut mult din câștigurile din toamnă. Trupele lui Abd el Krim se apropie de orașul Tetuan. O divizie spaniolă a fost zdrobită cu totul. A căzut chiar și generalul care o conducea. Spaniolii din Madrid sunt foarte întristați pentru acestea înfrângerii.

AMERICA. Statele Unite din America de nord sunt gata să înceapă război cu Chinezii, dacă aceștia nu vor curăți sânul de mare dela Tacu, de bombele cari închid calea spre Tien-cin. De groaza acestor bombe, așezate sub apă, vapoarele străine nu se mai pot apropia de țărmii Chinei. Și americanii, răi de pagubă

materii folositoare. Aproape nimic nu merge în pagubă din materiile ce le conține lemnul: cărbune, spirt metilic, oțet, creasot, săruri (în cenușe) și altele.

Cărbunele fabricat din lemn de plop, castan, teiu servește la fabricarea prafului de pușcă. Cel ars din lemn de fag se numește *mangal* și se întrebunțează ca material prețios în fierărie, în fabricarea ferului etc. Când fierarul suflă cu foii în foc, el arde pe vatră mangal, dacă și-a putut câștiga de undeva. Când scumpește potcovitul cailor, el se scuză mai întâiu cu „scumpirea cărbunilor“.

În cuptoarele cele înalte dela topitoarele de fer (Hunedoara, Reșița) se varsă mineralele de fer amestecate cu cărbune. În aceste grămezi înalte de 12—15 metri, se suflă aerul, ca un vânt urlător, dela niște pompe grozave, mânate cu mașina.

Cărbunele de lemn, pulverizat, are însușirea de a absorbi gazurile, mai ales pe celea vătămătoare. O parte de cărbune poate înghiți:

90	părți de gaz amoniac,
55	„ hidrogen sulfurat,
35	„ bioxid de carbon,
9 ¹ / ₄	„ oxigen
13 ¹ / ₄	„ hidrogen.

Din cauza aceasta, pulberea de mangal, e foarte bună apărătoare de sănătate, curățind aerul de multe miasme. Ea se întrebunțează cu mare succes la strecurarea apelor de beut, la desinfectarea pivnițelor, latrinelor etc.

GAVRIL TODICA.

cum sunt, nu pot suferi să fie stânjenii libertatea lor. Deci, Chinezii ori se supun, ori au de furcă cu tunurile americane. Și americanii sunt oamenii naibii, nu glumesc...!

Rătăcirile americane.

— Un negru din America zice că el este „Mesia“ Negrilor, și s'a dovedit că nu-i decât un ticălos și-un mare pungăș. —

Nici o țară din lume nu are atâtea feturi de religii, ca Statele Unite din America de Nord. S'ar putea spune, că acolo-i „Canaanul“ așa zișilor pocăiți, baptiști, mucări, și alți ce-tați cu vechile rânduieli creștinești. În orașul New York sunt azi mai mult ca 100 de secte religioase, cari se cărmuiesc după cum le tăie capul, fără să știe de rânduieli, de vlădici, de patriarhi, de Papa dela Roma. În acestea secte toți sunt „apostoli“, toți sunt „chemati“ de duhul sfânt (zic ei), toți sunt vlădici și papadeavalmă.

Toți esplică scripturile

și, în fudulia lor, firește, toți sunt departe de Evanghelia cea adevărată a D-lui Hristos.

Mai dăunăzi, iacă, se ridică și unul din cei cu pielea neagră și începe a predica și el.

— Albii toți își au Hristoșii lor, ba pe Moisa, ba pe Mohamed, ba Confuciu, ba Buddha, numai noi Negrii n'avem pe nimeni! Asta nu mai merge — ție ăla ca ceanu, — trebuie să ne avem și noi pe „Mesia“ nost! Deci, să știți, că eu *Robertson* (așa-l chiamă pe dumnealui) sunt de azi înainte „Mesia“ Negrilor...!

Plecați-vă, noroade smolite, și vă cuceriți, că lată mântuitorul Negrilor!

Așa a grăit afumatul apostol *Robertson* și, fiind el în țara tuturor religiilor, curând și-a găsit credincioși, cari să-i creadă prostiile. N'au trecut nici 3 săptămâni și el avea ca la 5 mii de poporeni, toți unși cu smoală, ca și dânsul, firește.

Când s'a văzut cu biserică ascultătoare, ce-i dă prin gând Negrului? — „O mănăstire de călugărițe îmi mai trebuie“ — își zice. Zis și făcut.

Cu banii dela poporeni cumpără o casă frumoasă în apropiere de orașul Chicago și o umple foarte repede cu negrese tinere, tot fete mari și cuvioase. Apoi porțile mănăstirii s'au închis și predicatorul *Robertson* n'a mai fost văzut prin adunări. Toată vremea și-o petrecea la casa negreselor.

Poliția americană, cum este ea foarte bună de nas, a simțit dela o vreme, că nu-i chiar lucru curat în casarma de fete a religiei lui *Robertson* afumatul. Că prea răsunau dintr'ansa chiuituri și cântece de veselie...

Atunci un bursuc de polițai a sărit gardul în așa numita „mănăstire“ și s'a vârit prin celea chilii. Când colo

nici vorbă de rugăciuni și de închinări,

ci o tăvăleală și o ticăloșie, cum nu s'a mai pomenit! *Robertson* și cu alți poporeni de-ai lui, au făcut din casa negreselor o peșteră de stricăciune și de destrăbălare. Că ziceau că așa cere legea lor...! Frumoasă lege, nu-i vorbă.

„Apostolul“ *Negrilor* a fost legat butuc, firește, și a fost dus la temniță, iar nenorocitele negrese au fost luate în grija statului.

Luat mai din scurt, *Robertson* s'a dovedit că este un mare pungăș, care înainte de-a se face propovăduitor de lege nouă, fusese un tâlhar fioros în orașul San Francisco.

Iată unde duc religiile celea nouă!

Știrile Săptămânii.

„Astra“ la Veștem.

Despărțământul Sibiu al „Astrei“, sub conducerea harnicului fost president Dr. Preda, a cutreerat, an de an, comunele aparținătoare cercului său cultural, dând cele mai sănătoase îndrumări poporului dela sate.

Di insp. școl. Teposu, președintele actual al despărțământului, și-a alcătuit un bogat program de muncă pentru întreg anul. Cunoșcând puterea de muncă a membrilor din noul comitet și în deosebi a dlui secretar al Astrei Dr. Horia P. Petrescu, avem cele mai frumoase nădejdi, în rezultatele binefăcătoare ale acestui apostolat.

La 7 Martie c. am avut fericirea să ascultăm, în Veștem, poveștele cumiști ale dlui Dr. Ionașiu, care ne-a arătat urmările dezastrozase ale alcoolismului pentru individ, familie și societate, am urmărit cu plăcere conferința dlui secretar Dr. H. P. Petrescu, care le-a legat de suflet învățătorilor, întruniți aici în „cerc cultural“, să răspândească între săteni biblioteca Astrei, arătându-le cu pilde grăitoare urmările binefăcătoare ale cărții bune, și rezultatele nenorocite ale celor rele; iar constatările dlui profesor Crăciunescu, că avem un popor înțelegător, cuminte, cu suflet curat și nobil, a făcut bună impresie asupra ascultătorilor.

Conferențiarul Astrei au venit la Veștem, să dea mână de ajutor învățătorilor, întruniți aici, pentru ținerea „Cercului Cultural“. Din partea învățătorilor a ținut o reușită prelegere, despre „Industria casnică“, dna Inv. din Sadu Elena Miha, iar șirul vorbitorilor l-a încheiat dir. din Veștem Teodor Stoia, mulțumind, în numele „Cercului Cultural“, conferențiarilor.

Dovada cea mai grăitoare, că poporul este dornic de îndrumările sănătoase ale conducătorilor de inimă, este faptul că s'a adunat atâta lume, încât școala s'a dovedit neîncăpătoare, și-a trebuit să se țină conferințele în biserică.

Pr. R. Moldovan.

Greva advocaților. Și advocații din țară au declarat grevă, adevărat ei nu vor mai merge să apere pe nimenca până când nu se vor șterge legile pe cari le-a adus guvernul împotriva lor.

Cu inima în partea dreaptă. Inașul Ludovic Halaș din Oradea-Mare, în vârstă de 17 ani, s'a certat cu niște prietini de ai săi și decodată a căzut la pământ și a rămas mort. Ducându-i cadavrul la spital, doctorii l-au tăiat, ca să vadă, din ce a murit. S'a dovedit, că Halaș n'a fost lovit de nime, ci a murit sugusat de gușa pe care o avea. De altfel bietul băiat nici altfel nu era de traiu, pentru că inima i-se afla la dreapta, iară creierii îi erau cu totul altfel ca la ceilalți oameni.

Ni-se instrăinează pădurile. Nu e de ajuns că guvernul de astăzi nu știe să păzească pădurile de nimicire, nesădind în locul celor tăiate altele, dar mai dă voie și străinilor să cumpere la noi păduri. Astfel în jud. Treiscaune, apoi la Mărășești și Oituz o grămadă de păduri au fost cumpărate de către o societate străină din Elveția.

Românii din Grecia fără țară. Grecii sunt unul dintre cele mai răutăcioase și fără de suflet popoare ale lumii. Aceasta au mărturisit-o de mult încă strămoșii noștri, Romanii, cari spuneau: omenia grecească nu este omenie, și: mi-e frică de Greci chiar și când îmi aduc

daruri. Poporul nostru și zice, că un grec face cât trei Jidani, iară un Armean cât trei Greci. Cu toate acestea frații noștri neuniți mai tare îi iubesc pe aceștia ca pe uniți, și li-se închină până la pământ și le primesc legea și jură pe ea, nesocotind legea veche și stămoșască, legea cu adevărat românească, legea unită cu Roma, pe care a mărturisit-o neamului nostru întreg până la Fotie și Cerularie, cari au desbinat biserică.

Ca o nouă dovadă a dragostei pe care ni-o poartă Grecii vine știrea, că Românii din Grecia au ținut o mare adunare la Veria, oraș nu departe de Salonic, unde s'au plâns imprumutat că nu mai pot trăi în Grecia pentru multele prigoane pe cari li-le fac Grecii. Au hotărât deci să emigreze cu toții în România. Câțiva imputerniciți de ai lor au și venit la București, unde au început să se înțeleagă cu guvernul român. Deocamdată vor veni în țară 1500 de familii.

Greva studenților. Studenții din București și Iași au declarat greva, adevărat ei nu mai merg la școală până nu li-se vor împlini dorințele arătate înainte cu doi ani ministerului. Această grevă au declarat-o și studenții din Cluj, dar numai pe 10 zile.

Se sinucid Germanii. Noi ardelenii știm că dintre toate popoarele cari locuiesc în Ardeal nici unul nu este așa de slab de inger ca Sasul. El dacă și-a pierdut averea, nevasta ori copilul, ori dacă l-a încercat altă nenorocire, numai decât ia o funie, se urcă în pod și se spânzură. De aceea și zice Românul, când bate vântul tare: „Iară s'o fi spânzurat vre-un Sas“. Frații Sașilor de un sânge sunt Germanii, despre cari aflăm că în vremea din urmă se sinucid cu duimul. Astfel aflăm că în orașul Wilhelmshafen din Germania 5 fete mari au sărit de pe cel mai înalt pod al Germaniei în râu, cu gândul ca să se omoare. Trei dintre ele au murit, iară două au fost scăpate.

A pățit-o. În orașele mari sunt anumiți ticăloși cari nu fac altceva decât înșală, cu tot felul de fâgădueli, fetele mari și apoi le vând la casele de stricăciune. Astfel făcea și în Viena unul cu numele Alfredo Guastela, italian, la care s'au găsit mai multe adrese de femei din Roma și din alte orașe italiene precum și din Paris, Madrid, Budapesta, București și Cairo. Acest ticălos își va lua de acuma pedeapsa de care este vrednic.

Cehoslovacii sărbătorește. Președintele republicii cehoslovace, dl Toma G. Masaryk a împlinit în ziua de 7 Martie 70 de ani de vârstă. Cu acest prilej s'au făcut mari serbări la Praga și în toată Cehoslovacia, unde marele bărbat de stat se bucură de cea mai mare dragoste și recunoștință.

Un furt de 100 mii dolari. Zece hoți au pătruns ziua mare într-o mare bancă din Chicago, America, și au furat suma de 100 mii dolari. Până acuma încă nu s'a putut pune mâna pe ei.

Moartă în trăsură. Femeia Rez Andora din Oradea-Mare i-a dus prânzul bărbatului ei, care servește la un hotel. Intorcându-se spre casă a simțit că nu-i e bine. A chemat o trăsură și l-a rugat pe birjar să o ducă acasă. Ajungând birjarul înaintea locuinței a așteptat puțin ca femeia să se pogoare. Auzând că nu se mai coboară birjarul s'a uitat înapoi. Când colo femeia era răsturnată de pe ziț, iar ochii îi erau bolbați. Inima nu-i mai bătea. A murit de un atac de inimă.

La Chișinău s'a mâncat carne de mâță. Un bărbat și trei femei au fost aflate în ziua de 11 Martie, ducând două mâțe moarte

într-o corfă. Duși la poliție și strânși cu ușa ei au spus că de multă vreme vând pisicele la măcelari, cari fac din ele tot felul de mezeluri și cârnățării. În vremea aceasta bărbatul a încercat să se omoare, dar nu i-a succedat. S'a rănit numai.

Prigonirea bisericilor în Mexic ține într'una. Guvernul Mexican a dat poruncă să se închidă toate bisericile. Credincioșii bineînțeles că nici nu vreau să audă despre așa ceva. Vineri în 12 Martie un funcționar trimis de minister a voit să închidă o biserică din Mexic. O mulțime mare de bărbați, femei și copii au stat însă în ușa bisericii și n'au lăsat să o facă aceasta. Funcționarul s'a dus și a raportat despre cele petrecute. Atunci au venit și mai mulți funcționari, însoțiți de armată și au început să dea înlaturi pe credincioși. S'a început atunci o groaznică încăierare: trei funcționari au fost uciși, iar mai mulți credincioși răniți.

Groaznică furtună pe mare. Intre Napoli și Messina, orașe din Italia, marea așa a fost de furioasă în ziua de 9 Martie, încât a înecat mai multe luntre de pescari, omorând și 11 oameni.

Câți bani am primit dela Germania. În cursul lunii Februarie România a primit dela Germania, ca despăgubire, de războiu, suma de 847 mii 744 mărci aur. O marcă aur face astăzi 56 lei.

Un tren răsturnat de furtună. Pe coasta Dalmației băntuie o furtună groaznică, împreună cu un frig cum rar s'a mai pomenit. Mai multe case au fost dărâmate și multe bărci de pescari scufundate. Un tren, care mergea cu toată repeziciunea, a fost răsturnat pe pe linie.

Copii păcătoși. Inspectorul învățământului sanitar din regiunea Iași, băgând de seamă că elevii de liceu sunt plini de toate boalele spurcate, a dat poruncă aspră, ca toți elevii din clasa VII. și VIII. dela liceele din Iași, Botoșani, Vaslui, Bălți și Soroca să fie cercetați de către medici și apoi să li-se dea câte o cartică de sănătate, în care să se introducă starea sănătății lor. Unde am ajuns!

Cea mai împopulată țară a lumii este fără îndoială China. Facându-se adevărată numărare poporului s'a văzut că China are astăzi nu mai puțin ca 436 milioane suflete.

Cum ne batjocoresc Sașii. Cu prilejul alegerilor comunale Sașii din Brașov au resfărat în întreg Brașovul o tipăritură, pe care erau scrise următoarele cuvinte: „*Dușmanii noștri de moarte, nerușinații Valahi*“. Unde se putea pomeni așa ceva pe vremea Ungurilor? Până când vom mai putea răbda atâta obraznicie?

Hoții de bulgari ni-au omorât doi grăniceri. Trei bulgari, dezertori din armata română, au pătruns noaptea pe teritoriul român în comuna Satu-Vechiu din județul Durostor, și au atacat pe cărciumarul Marin Duciu. După ce l-au jefuit și torturat, au trecut la locuința lui Vasile Caloianu, care nu era acasă. În casă se aflau numai copiii lui Caloianu, cari au început să strige cât îi lua gura. Hoții au fugit, dar le-au spus copiilor că vor omorî pe tatăl lor. Apoi s'au dus, trăgând focuri de armă drept în fața lor. Au rănit greu pe femeia Dana Ștefan, care a fost dusă la spitalul din Turtucaia.

În retragerea lor au întâlnit o căruță, în care se aflau caporalul Radu Vasile din grăniceri, cu un soldat. Pe soldat l-au rănit greu, iar pe caporal l-au târât într-o pădure și l-au omorât acolo, prin lovituri date în cap. Se vede

însă că nici caporalul nu s'a dat cu una cu două, căci apărându-se a ucis pe unul dintre hoți. Soldatul greu rănit a murit în spital, iar din gura oamenilor cari i-au auzit vorbind s'a putut ști, că acești hoți bulgari au venit în țară cu gândul ca să omoare pe pretorul din acea comună.

Procesul aeroplanelor. Zilele trecute s'a rostit judecata asupra celor bănuți cu aducerea și primirea în țară a aeroplanelor „Fokker”. Atât colonelul Beroniade cât și căpitanul Mincu au fost achitați, adecă declarați fără nici o vină.

Cât se cheltuiește în America pentru frumsețea. Anul trecut s'au prezentat în saloanele de înfrumsețare ale orașului New-York 400 de mii de americane, cari au plătit pentru aceasta 400 milioane de dolari, adecă 96 miliarde de lei.

PREȚUL BANILOR:

1 franc francez se plătește cu	8 Lei 80 b.
1 liră sterlină „ „	1150 „ — „
1 dolar „ „	236 „ — „
1 franc elvețian „ „	45 „ 50 „
1 liră italiană „ „	9 „ 90 „
1 franc belgian „ „	10 „ 75 „
1 coroană cehoslovacă se plătește	7 „ — „
1 zlot polonez se plătește cu	32 „ — „
1 dinar se plătește cu	4 „ 75 „
1 leva „ „	1 „ 68 „
1 marcă aur se plătește	57 „ — „
100 coroane ungare se plătesc cu	— „ 33 „

Cunoștințe folositoare.

Nu prăpădiți cioarele.

Nu-i pasăre mai cunoscută decât cioara. Sboară peste sat și peste câmpurile întinse și grele de belșugul cerealelor. Brazdele răsturnate de plug adeseori sunt acoperite de cârduri de cioare. Parcă un nor negru s'a coborât peste arătură. Ciocănească în toate părțile și adună viermuleți mici, scoși cu plugul din pământ. Iar dacă am aruncat sămânța, mai culeg și câte un fir de grâu sau de cucuruz. Din cauza aceasta noi ne sbatem în tot chipul și cercăm să le alungăm ori chiar să le omorâm, împușcându-le sau otrăvindu-le.

Impușcarea și otrăvirea cioarelor, nu-i vorbă ne va scăpa de ele și vor scăpa și sămânăturile, însă de pagubă tot n'am scăpat. Pentru că în pământ trăiesc o mulțime de insecte stricăcioase, cari dacă pustiim cioarele se vor înmulți așa de tare, încât vor fi mai mare pacoste pentru noi decât cârdurile negre de cioare.

Cele mai primejdioase insecte cari se găsesc în pământ sunt viermuleții gândacilor și anume viermulețul gândacului de April, a gândacului de pădure și a gândacului viilor nisipoase. Acești gândaci se găsesc mai ales în arăturile proaspete. Tot aici trăiesc și gândacii spicului și ai sămânăturilor, apoi gândacii verzi de vii.

Prin sămânăturile de toamnă se găsesc mulți viermuleți și omide de fluturi. Iar prin trifoiști, fânațe și pășuni se găsesc o mulțime de greeruși, coșai, lăcuste, cari prăpădesc trifoiul și iarba, imputinând nutrețul și pășunea vitelor.

Șoarecii încă sunt mari dușmani ai sămânăturilor.

Atât șoarecii, cât și multele insecte și viermuleți cari trăiesc în pământ, ori cum ne vom trudi, nu vom putea să-i stărpim. Stărpitorii acestor dușmani ai arăturilor sunt sobolii și cioarele. Mai ales cioarele prăpădesc foarte mulți viermuleți de insecte.

S'au făcut și cercetări amănunțite în privința aceasta. Anume au puscat o cioară care ciocănea în toate părțile prin sămânături și i-au scos gușa. În loc să-i găsească însă gușa plină cu boabe de grâu, au găsit-o plină cu insecte. Erau în gușa ei 70 de insecte și numai 2 boabe de grâu.

Dela anul 1907 și până în 1911 am fost profesor de agricultură la școala agronomică de stat din Șimleul Silvaniei. În vremea aceasta m'am ocupat mult cu insectele cari prăpădesc sămânăturile. Și într'o primăvară am aflat într'o brează lungă de 178 metri, 273 de ciormagi. Este știut că ciormagi trăiesc în pământ câte 3—4 ani și într'o vară nimicește unul câte 175—720 plante.

Și câte plante nu ar nimici acești ciormagi în trei-patru veri, dacă nu ar fi cioarele, cari să-i stărpească.

Acolo unde se găsesc cioare multe, se găsesc ciormagi puțini și unde sunt puțini ciormagi și alți viermuleți de insecte, cresc bine holdele și rodese din belșug.

Afară de stărpirea atâtor viermuleți de prin pământ, cioarele mai aduc și alt folos și anume: strâng căpușile de pe cai, boi, vaci și porci, adună viermuleții muștelor și păduchii. Din balega animalelor scot limbricii, viermii lați, călbeaza și viermele căprierii oilor. În chipul acesta cioarele curăță câmpurile de tot felul de germeni de boale.

Chiar și din gunoaiile împrăștiate prin ogradă încă culeg tot felul de viermuleți, cari fac greață și miros rău pe lângă casă.

Așa dară să ținem seamă de folosul mare pe care ni-l aduc cioarele și să nu le prăpădim cu tot felul de otrăvuri.

Să le alungăm din locul unde vedem că totuși încep să strice, ori chiar să împușcăm câte-va din ele. Pe celea pușcate să le atărnăm în pari lungi în mijlocul pământului sămănat și cioarele nu se vor mai apropia de sămăntură. Porumbul pe care am bagat de seamă că l-au atacat cioarele, să-l stropim pe margini cu var și cioarele îl vor încunjura.

FLORIAN SONEA.

Producția de lapte a României prețuește zeci de miliarde lei. În întreaga țară sunt 18 milioane de locuitori. Dintre aceștia 14 milioane sunt agricultori, cari au patru milioane gospodării, bine rânduite. Socotind tot la două gospodării câte trei vaci cu lapte, în întreaga țară ar trebui să avem 6 milioane vaci și bivolițe cu lapte. În mijlocul o vacă sau bivoliță dă la zi cam 6 litri lapte. Dela 6 milioane vaci cu 6 litri lapte la zi, într'un an avem 12 mii de miliarde litri de lapte. Prețul numai în 5 lei litru, avem într'un an 60 mii de miliarde lei, numai pentru lapte.

Este aceasta o sumă amețitoare, dar este adevărată. Din nici un fel de producțiune nu putem câștiga așa de mult ca și din lapte. Chiar pentru aceea să ținem vaci cât mai multe, să le îngrijim bine și pentru valorizarea laptelui să facem în fiecare sat câte o cooperativă de lăptărie.

Starea viilor în urma gerurilor din iarna aceasta. În România sunt 56 județe în cari se cultivă vii. Dintre aceste 40 de județe au suferit mai mult din cauza gerului din iarna aceasta. Celea mai mari pagube au suferit județele: Muscel, Buzău, Vâlcea, Cetatea albă, Botoșani, Orhei și Dâmbovița. Mai ales au suferit viile de șes, rămase neîngropate. Pagubele se socotesc până la 80% din ochii de pe vițe.

Răspândiți „UNIREA POPORULUI”

Despre cimiterii

— Cum le îngrijim și cum ar trebui să le îngrijim. —

(Urmare și sfârșit).

Cimiteriile nouă trebuie astfel împărțite să se lase 2 căi în cruce ca să poată merge carul; mormintele să fie în ordine unul lângă altul, lăsând între fiecare rând de morminte o cărărușă; pentru ce n'am sădi la fiecare mormânt un pomișor, un copăcel ori un fir de trandafir? Cu timpul cimiteriul ar deveni o adevărată grădină. Apoi avem la sate atâtea flori dragi poporului nostru: busuioc, tămâie, măgheran, lemnul domnului, calapăr etc. cari s'ar potrivi de minune pe morminte. Să nu se permită nici când și sub niciun motiv, să se sape gropi în locuri nesigure, pentru a scoate oasele altor morți.

În ce privește îngrădirea cimiteriilor. Astăzi, pe așa de mare scumpete, lucrul e mai greu. Cimiteriile din cuprinsul satelor nesmintite trebuie îngrădite cu grad de scânduri ori de nuiele; celea cari sunt afară de sat se pot îngrădi — și trebuie îngrădite — dacă nu se poate almintrea, cu gard viu.

Pentru gardul viu se recomandă mai multe specii de tufari. Așa ar fi păducelul (*Crataegus oxyacantha*), care dă un gard foarte bun, crește însă încet și dă mult de lucru; scumpia (lilic, mălin: *Syringa vulgaris*), mălinul negru (lemnul cănelui: *Ligustrum vulgare*), ș.a. Eu însă aflu ca cel mai bun lemn pentru cimiterii acățul comun (sălcâm, băgrin: *Robinia pseudoacacia*). Acățul crește repede, îi prieste ori ce pământ și are proprietatea, că se îndesește cu atât mai tare cu cât se taie mai des. Dacă voim să facem un gard viu din acăț, vom purcede în modul următor: de cu toamnă săpăm un șanț în jurul cimiterului, aruncând țărâna înăuntru. Țărâna aceasta peste iarnă degeră, prin ce pământul se îmbunătățește. Primăvara — prin Martie — prin mijlocul mormanului de țărână, se face un șantuleț, în care se așează puieții de acăț crescuți în școală, din sămânță. Li se scurtează rădăcinile, se taie pe 2, cel mult 3 ochi și se acoper în întregime cu țărână. Aceasta pentru că din fiecare ochiu iese un lăstar și așa desimea e cu mult mai mare decât numărul firelor plantate. Dacă vrem, ca dela început gardul să fie mai des, așezăm puieții în șanț aplecați și petrecuți unul pe lângă celalalt în formă de cruce. Dacă timpul e priincios, în trei ani de zile avem gardul încheiat și acății vin sub tăiere. În anul prim însă trebuie cu deosebire îngrijiti să nu-i pasce mai ales oile, căci atunci se uscă (doar zicala ne spune: frunzele la pom, ca plumănila la om). Când tăiem acății să nu-i tăiem nici cu firezul, nici cu săcurea neted din fața pământului, ci să se facă cu săcurea cât mai multe tăieturi în jos (cum s'ar zice: „blăstămătește”), căci atunci lujerii noi ies cu mult mai deși; putem apoi lăsa la depărtări de 10—15 metri, câte un „sămânțer” frumos, pentru a se face lemn de lucru.

Vedem deci, că acățul pe lângă aceea, că ne dă gardul, din trei în trei ani ne aduce și un venit frumos pentru lipsele bisericesti. Amintesc aici, că acății pentru plantat s'ar putea căpăta și dela pepinierele Statului. Deci iubii cetitori — dacă voim să fim numiți cu adevărat creștini, să ne îngrijim cimiteriile, să le cinstim, să le înfrumșetăm, pentru că numai atunci putem cânta din inimă, când petrecem pe vre-un iubit de al nostru la groapă: „Bucură-te țintirimă mândră floare vine 'n tine”.

Petelca.

Preot IOAN CĂRNAȚIU.

FEL DE FEL

Mărirea taxelor pentru permisele de vânatoare. Până acum taxa pentru permisele de vânatoare a fost de 300 lei. Cu începutul anului curent aceasta taxă s'a mărit la 500 lei. Suma de 200 lei cu cât s'a mărit taxa, va fi întrebuințată pentru aducerea în rând a pazei și a controlului, ce trebuie să se facă în interesul legii pentru apărarea vânatului.

Cum sunt îngrijite vitele pentru lapte în Germania. În Germania oamenii își dau seama că cea mai sănătoasă hrană este laptele. De aceea vitele pentru lapte sunt foarte bine îngrijite. Sunt comisii de pricepători, cari merg din grajd în grajd, cercetează cum este îngrijită vita, cum este mulsa, dacă este sănătoasă. Iau măsuri de apărare în contra boalelor de vite, mai ales în contra tuberculozei. Aleg vitele cari sunt mai bune de lapte și dau sfaturi cum să se crească acestea vite.

Aproape în fiecare sat s'au construit mașinării în cari să cercetează laptele și se strecură. Tot aici laptele este răcit până aproape la înghețare, pentru ca să-l poată păstra vreme îndelungată.

În chipul acesta hrănirea cu lapte se poate face fără nici o primejdie. Ori cine poate să fie sigur că totdeauna are lapte bun și curat.

Cum umblă trenurile în Anglia. În Anglia trenurile umblă cu o regularitate fără pereche. Merg cu o repeziune care atinge câte odată și 120 km. pe oră. Sunt trenuri cari merg câte 2—4 ore fără oprire. Nenorociri de căi ferate nu sunt. În anul trecut a fost o singură nenorocire în care o singură persoană a fost rănită și aceasta din vina ei.

Toate clasele sunt într-o formă de curate. Pe liniile mari tot la zece minute trece un tren. Așa că toți călătorii pot avea loc. Inghesuială nu se vede nici odată. Iar bagajele nu se îngămădesc în vagoane. Toate bagajele sunt puse în vagonul de bagaje. Pentru bagaje nu se ia nici o recipisă. La stația de sosire călătorii își ieau înșiși bagajele din vagonul de bagaje. Și nu se întâmplă nici odată ca cineva să iele bagajul altuia.

Cum se lucrează în Anglia. În Anglia Duminecile sunt ținute cu sfințenie. În fabrici și în magazine încetează lucrul încă Sâmbătă la amiază.

Prăvăliile se deschid la 7 dimineața și se închid la 7 seara, afară de restaurante și berării.

La amiază prăvăliile nu se închid. Și băncile stau deschise până la ora 4 după amiază. La ora 12 nimeni nu se cugetă să mănânce tichnit. Toți intră când au timp într-o lăptărie, ieau o cafea cu lapte, un corn și fug din nou la lucru.

A chema pe cineva la masă într'amiază este a-i răpi o oară de lucru.

La noi în fiecare zi chiar în toiu muncii, încetează orice lucru vreme de 2 ceasuri. Într'un an, acestea 2 ceasuri fac 60 zile de nelucrare. Și aceasta este o mare pierdere pentru economia noastră națională. De aceea să urmăm pe englezi în feliul de a lucra și să ținem duminecile și sărbătorile cu sfințenie.

Prețul peștelui. Cea mai potrivită mâncare de post este peștele. În postul Paștilor este vremea când consumăm mai mult pește. Cumpărăm din prăvălii și dela târguri tot feliul de pește. Nici odată nu știm însă, cam ce preț are peștele. Plătim pentru el cât ne cere negustorul. Acesta însă totdeauna căută la câștigul lui și vinde peștele cu prețurile celea mai

indicate. E folositor să cunoaștem, după datele Camerei de Comerț care este prețul peștelui astăzi: Crap peste 4 kgr. se vinde cu 90 lei kgr., Crap dela 2 la 4 kgr. cu 60 lei kgr., Somn peste 10 kgr. cu cap, 55 lei kgr., Somn dela 4—10 kgr. 45 lei kgr., Somn dela 1—4 kgr. 35 lei kgr., Știucă 75 lei kgr., Știucă mică 26 lei kgr., Șalău 45—50 lei kgr., Morun cu cap 62 lei kgr., Morun fără cap 75 lei kgr., Biban 40 lei kgr., Caracudă 30 lei kgr., Căgă 120 lei kgr. Icre de știucă 300 lei kgr., Icre de crap 100 lei kgr.

Congresul proprietarilor de vii. În săptămâna trecută s'a ținut la Focșani al doilea congres în anul acesta al proprietarilor de vii. Cel dintâiu s'a ținut în Februarie. Au luat parte la congres așa de mulți proprietari de vii, încât sala teatrului din Focșani s'a dovedit neaptoare. Congresul a fost prezidat de d. general Dr. Macridescu, care în vorbirea de des. hădere cere ca toți proprietarii de vii să țină strâns la olaltă și să lupte cu tărie, indemnând guvernul să se îngrijească de înaintarea vieritului.

Au vorbit mulți, între cari amintim pe inginerul Buzoiu, fostul ministru Garofild, farmacistul Căpățină, Anastasiu, președintele Uniunii sindicatelor viticole din Ardeal și alții. Cu toții au arătat primejdia mare ce vine din cauza străinilor dela sate, cari otrăvesc poporul cu vin falsificat. Spun, că mai ales acum după războiul falsificării s'au înmulțit foarte tare. Cei mai mulți falsificatori de vin sunt jidanii din Basarabia și din Ardeal, cari înainte de război vindeau mărunțisuri. La urmă s'a hotărât să se ceară guvernului ca legea băuturilor spirtoase să se voteze cât de curând; să se pună taxe mari pe bere și pe spirt; să se exproprieze fabricile de spirt; să se lase liberă vânzarea vinului; să se oprească falsificarea vinurilor și să se de-a împrumut bănesc proprietarilor de vii, pentru ca aceștia să se poată ajuta în greutatea ce îi apasă.

O delegație de 30 de proprietari mari de vii vor duce aceasta hotărâre la București și vor cere guvernului să se voteze negreșit legea beuturilor spirtoase, prin care toți proprietarii de vii să fie satisfăcuți.

Taxele vamale pentru export. Ținând seamă de prețurile diferitelor mărfuri: petrol, lemne, animale, cereale pe piețele străine, sfatul miniștrilor a hotărât să schimbe și să reducă taxele cari se plătesc la vamă pentru mărfurile cari se vând peste graniță.

Acestea taxe, după feliul mărfurilor sunt următoarele: Pentru *pdcură*, care poate să fie vândută în străinătate fără nici o autorizație până acum se plătia 1000 Lei de vagon, acum se plătește 300 lei. Pentru *uleiuri grele rafinate* până acum să plătia 5000 lei, acum se plătește 1500 lei de vagon. Pentru *oleiuri nerafinate* până acum se plătea 3000 lei, acum se plătește 300 lei de vagon. Pentru *bensină* până acum se plătia 8000 lei acum se plătește 7000 lei de vagon. Pentru *petrol* de ori ce fel până acum se plătea 1500 lei, acum se plătește 300 lei de vagon. Pentru *sahăr* se plătește 5000 lei de vagon. Pentru *sdrențe* de ori ce fel, de afară sdrențele de lână, până acum se plătea 6 lei, acum se plătește 1 leu de vagon.

La lemne taxele se socotesc după lungimea și grosimea lemnului. Și anume pentru *lemn de brad cu grosimea la mijloc de 10—22 centimetri și lungimea de 2 m.* se plătește 50 lei pentru metru cubic. Pentru *lemn rășinoase* pentru celuloză se plătește 150 lei de vagon. Pentru *scânduri, căpriori, grinsi*, dela 1—3 și jumătate m. lungime 35 lei pentru metru cubic; peste 3 și jumătate metri lungime se plătește 75 lei de metru cubic. Pentru *lătunoaie*

de lemn din cari nu se pot tăia scânduri, 500 lei de vagon. Pentru *doage* de fag, 20 lei de metru cubic. Pentru *traverse* de fag, 300 lei de vagon. Pentru *lemn de foc*, 300 lei de vagon.

La animale taxele sunt socotite după greutate. Pentru *boi, bivoli și vaci* dela o greutate de 600 kg. în sus până acum se plătea 8000 lei de cap, acum se plătește 6000 lei de cap. Pentru *porci* peste 100 kg. greutate până acum se plătia 1400 lei, acum se plătește 1000 lei de cap. Pentru *porci* sub 100 kg. greutate, până acum se plătea 1000 lei, acum se plătește 600 lei de cap. Pentru *carnea tăiată* de vită și de porc până acum se plătia 8 lei de kg. acum se plătește 6 lei. Pentru *cai* în etate de peste 6 ani până acum se plătea 10 mii lei de cap, acum se plătește 5000 lei de cap.

În ce privește *cerealele*, la *ovăș* a scăzut taxa dela 20 mii lei la 10 mii lei de vagon. La *grâu* dela 30 mii lei la 18 mii lei vagonul. La *secară* dela 20 mii lei la 10 mii lei vagonul. La *fâina albă de grâu și de secară* dela 25 mii lei la 15 mii lei vagonul. La *târâțe* dela 4000 lei la 2000 lei vagonul.

Pentru *mășăriche* a scăzut taxa dela 5000 lei la 3000 lei vagonul.

Pentru *ceapă* uscată afară de arpagic, dela 100 lei a fost scăzută taxa la 20 lei de kg.

Pentru *borhot* de sfeclă se plătește 1000 lei de vagon.

Ordinul ministerial în care se stabilesc acestea taxe a și fost trimis tuturor punctelor vamale din țară. Acestea taxe au intrat în vigoare cu ziua de 10 Martie anul curent.

Poșta gazetei.

Ioan Cioban T. — Am primit 75 lei.

On. Pr. Costin, D. — Foaia lui I. Negrușă I. Ch. și a lui A. Negrușă, noi o trimitem regulat din 15 Febr. Întrebați la poștă.

Bibl. „Astra” B. — Am primit lei 150 pe anul 1926. Mai restăți pe 1924 Lei 40 și pe 1925 Lei 120.

Vasile Zbona Gh. — Am primit Lei 200, pe 1926. Însemnări din Italia vă vom trimite îndată după ce vor apare.

Fl. S. Geoagiu. Articolul economic este foarte bun și-l întrebuințăm, scriindu-l în limbă mai înțeleasă de popor. Chipul încă îl vom publica la vreme potrivită, dar versurile, cu toată ideia adâncă pe care-o cuprind, nu sunt destul de succese.

Vasile Mărineaș. — Ne mirăm că nu primești gazeta, doar noi am trimis-o regulat. S'o fi rătăcit pe undeva. Cu toate acestea, abonamentul ți-l socotim numai dela 15 Martie încolo, precum ceri. Însă de aici înainte, te rugăm, să ne înștiințezi totdeauna când nu-ți sosește gazeta. Și li vom căuta de rând, s'o primești.

Abonații noștri când nu primesc vre-un număr de gazetă, să ne înștiințeze numai decât prin câte-o cartă postală, să le umblăm în rând, să le meargă, că noi nu vrem să păgubim pe nimenia. Reclamațiile, cari vin însă mai târziu ca 14 zile dela neprimirea vreunui număr, nu le mai putem lua în socotință!

Fr. Drăgan, Petroman. — Am primit lei 217. În contul calendarilor lei 117. Iar 100 lei abonamentul Nr. 615 care e plătit până la 31 Martie 1925. Abonamentul Of. parohial e plătit pe întreg anul 1926.

Redactor responsabil IULIU MAIOR

Cărți bisericești.

	Lei.
Apostolul, sau faptele și epistolele ss. Apostoli f. 4., leg. în piele	320—
Evangelia dela s. liturgie și inserat din ziua întâie a învierii Domnului Hristos, în 7 limbi,	30—
Euhologiu, leg. în pânză	220—
Liturgior, leg. în pânză	220—
Orologier, leg. în pânză	220—
Octoih mic, 8 ^o leg. simplu	75—
Pentecostar mic, 8 ^o leg. simplu	75—
Octoih și Pentecostar, legat într'una	120—
Prohodul Domnului, Nostru Isus Hristos	10—

Capitulul Metropolitan gr.-cat. Blaj.

Nr. 38 - 1926.

Publicațiune.

Capitulul Metropolitan dă în chirie, prin oferte în scris, casa *fundațiunii Augustin Laday*, situată în piața din Blaj, care pe lângă camere de locuit, curte, grădină, are și *prăvălie*. Timpul de închiriere începe la 1 Maiu 1926 și va ținea 3 ani. Reflectanții au să-și înainteze ofertele în scris până în ziua de 31 Martie 1926. Informații despre condițiile de închiriere dă Administrația centrală capitulară.

Blaj, 12 Martie 1926.

Iacob Popa

prepozit capitular.

(152) 1-2

AVIZ.

Aducem la cunoștința Onor. public că dl *Andrei Klein*, fost acvizitor la soc. an., nu mai este angajat în serviciul soc. an. și nu mai poate ridica prin urmare bani și lega afaceri pentru și în numele soc. an.

Prima Ardeleană

Societatea Anonimă de Asigurări Generale
Agentura Principală Alba-Iulia

155 1-1

Un motor

Langen și Wolf 4 P. S. cu batoză și ciur, la **Vasile Mihălțan** în comuna **Ohaba (j. Alba)**. 148 2 2

Caut

una cameră și bucătărie, mai aproape de centru

TEODOROVICI, fotograf Blaj.

(144) 3-3

UN TAUR ALB

de 2 ani, de vânzare. A se adresa la **ALEXANDRU POȘIA** în Pânade jud. Târnava-mică. 1-2 (154)

Magazin de pălării de Dame

Aneta Filip

Blaj, str. Ion Mien Moldovan, Casele proprii.

Aduc la cunoștința Onor. public din loc și jur, că din 10 Februarie primesc spre curățit, vopsit și transformat după ultima modă de București

Pălării de vară pentru dame.

Am în depozit tot felul de pălării de mătasă și de cordeluțe, din diferite materii. Imi sosesc și cele mai frumoase pălării de vară, în prețuri moderate.

Decoruri moderne

flori, pene, panglici, și alte decoruri de pălării, moda ultimă. Am și

pălării de piele, foarte ieftine!

Precum și pălării de pânză în diferite culori. Rog Onor. Doamne și Domnișoare să cerceteze cu toată încrederea atelierul meu

ANETA FILIP, Blaj.

(138) 6-10.

Casă de vânzare în Blaj

Casele din Str. Regina Maria nr. 215, în centrul orașului, cu frontul la stradă, 8 camere, pivniță și culină de vară, foarte potrivite pentru comerț sau birouri advocaționale, se vând din mână liberă.

Informațiuni la dl

(146) 3-4.

Aron Ciungau, Blaj.

Nicolae Baciu

măestru pantofar — BLAJ.

Atelier fondat la 1902 și premiat la expoziția păpușarilor din Győr cu medalie și diplomă de recunoștință în anul 1908.

pregătește tot felul de ghete și pantofi fini și moderni, și tot felul de ghete simple din material tare.

(124) 11-52

Citiți și răspândiți: „UNIREA POPORULUI“

O mașină de treerat

batoză de 900 și un tractor de 24 H. P.

se află de vânzare

Doritorii să se adreseze la redacția gazetei „Unirea Poporului“ Blaj. 150 2--3

5 % mare reducere 5 %

MAGAZIN ROMÂNESC
SIBIENESC

HOZA și MARCU

Aducem la cunoștință Onor. Public că ne-a sosit un mare transport de mărfuri pentru orice sezon precum:

Stofe engleze pentru dame și domni; stofe de lână pentru uniformă de fete și băieți și pentru orice îmbrăcăminte.

Mare asortiment de mărfuri din Cehoslovacia:

Zefire, delinuri, satinuri, toate colorile. Barchete și foane, pânzeturii, pânză de cerceafuri, gra, del, schirting, perdele, basmale cu și fără ciucuri, ciorapi pentru dame și domni și patent pentru copii, gulere, cravate, cămăși, pălării, căciuli, ghete din cea mai renumită fabrică „Derby“. Plapume confecționate în țară, orice calitate.

Mare alegere în haine gata pentru dame, domni, fete și băieți:

tricotaje pentru dame și domni, tricouri de orice mărime și calitate. Chipuri pentru eleve și elevi calitate superioară. Bucata Lei 120.

Totodată facem cunoscut că la orice mărfuri cumpărate pentru eleve și elevi cu începere din 15 Octomvrie 1925 și pe tot timpul duratei școlaelor, reducem, la o cumpărare până la 1000 Lei 5 % iar dela 1000 Lei în sus 10 %. Incercați și vă veți convinge de redusele prețuri și buna calitate a mărfurilor.

HOZA și MARCU

Blaj, Piața I. M. Clain 12.

22-? (95)

10 % mare reducere 10 %

PLUGARI!

ECONOMIA

Cumpărați-vă uneltele de plugărie dela fabrica de mașini

E. NICOLA

Aici se găesc vestitele pluguri „Bächer“ din cel mai bun oțel,

Mașini de sămănat și de săpat

din material de clasa întâi și lucru trainic.

Aici se repară Motoare

Și ori ce fel de mașini economice, mori, tăietoare de nutreț și alte asemenea.

Se primește la forostuit: alamă, fier, tuociu cu sudat.

151 2-?

Pantofăria modernă

Niculae Barna

BLAJ, Piața Inocențiu M. Clain.

Se pregătesc cele mai elegante și moderne ghete și pantofi, pentru domni și dame, din materialul cel mai bun, cu prețurile cele mai moderate.

(149) 3-?

NOVOTNY

TIMIȘOARA

153 1-10

RECLAMA

:: este sufletul comerțului ::